

1 Ce înseamnă conceptele „întreținere” și „obligație de întreținere” în practică? Care sunt categoriile de persoane care trebuie să plătească indemnizație de întreținere unei alte persoane?

Pensiile și obligațiile de întreținere rezultă în mod direct din Legea nr. 36/2005 privind familia și de modificare a altor legi („Legea familiei”). În temeiul Legii familiei, obligațiile de întreținere iau următoarele forme:

obligația de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor;

obligația de întreținere pe care o au copiii față de părinții lor;

obligația de întreținere între alte rude;

obligația de întreținere între soți;

pensia alimentară;

sprijinul acordat mamei necăsătorite pentru acoperirea nevoilor de întreținere și a anumitor cheltuieli.

În principiu, conceptul de întreținere, în sens larg, plasează raporturile care țin de dreptul familiei având o natură economică printre domeniile specifice raporturilor patrimoniale din dreptul familiei. Dependența acestora de existența unor raporturi personale de dreptul familiei este deosebit de evidentă în acest caz.

2 Până la ce vârstă poate beneficia un copil de indemnizație de întreținere? Normele în materie de întreținere în cazul minorilor sunt diferite de cele aplicabile adulților?

Obligația de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor este o obligație legală **care se aplică atât timp cât copiii nu pot să se întrețină singuri**. Faptul că un copil a absolvit învățământul obligatoriu nu înseamnă neapărat că acesta a dobândit capacitatea de a se întreține singur. Situația în care părinții au sau nu au o obligație continuă de întreținere față de copiii lor depinde de capacitățile, de posibilitățile și de situația financiară a copilului pe durata formării sale pentru un viitor loc de muncă, de exemplu ca student la cursurile de zi. **Majoratul nu are efecte juridice cu privire la durata obligației de întreținere. Momentul în care copilul devine, din punct de vedere juridic, „capabil să se întrețină singur” variază de la caz la caz**, fiecare caz fiind evaluat individual, pe baza caracteristicilor proprii, de către o instanță. Capacitatea de a se întreține singur este interpretată în sens larg ca însemnând posibilitatea de a acoperi singur toate necesitățile sau cheltuielile de întreținere relevante (de exemplu, utilizând propriile fonduri). Această capacitate trebuie să fie durabilă. Nu se poate considera că veniturile ocazionale stabilesc capacitatea de a se întreține singur.

În practică, instanțele se bazează pe faptul că obligația de întreținere pe care o au părinții este elastică, deoarece rudenția de sânge nu este limitată în timp și, prin urmare, această obligație poate fi reînnoită în cazul în care, de exemplu, copiii decid să studieze mai târziu sau în cazul în care nu sunt admiși la universitate imediat după învățământul secundar. Potrivit jurisprudenței – având în vedere actuala lipsă de posibilități de angajare pentru noii absolvenți și pentru tinerii care abandonează școala – cursurile suplimentare care să le permită să găsească ulterior un loc de muncă într-un alt domeniu decât cel în care au studiat până în acel moment pot fi, de asemenea, considerate formare profesională continuă a copilului.

Atunci când un copil începe să aibă o sursă regulată de venit din muncă, dintr-o afacere etc., sarcina de a aprecia când s-a dispărut obligația de întreținere devine mai simplă. Având în vedere situația de pe piața forței de muncă, existența mai multor forme și instituții de învățământ, necesitatea de a învăța limbi străine pentru ca un copil să fie în măsură să își pună în practică formarea, cursurile de recalificare, educația continuă, perioadele de studiu în străinătate, precum și necesitatea de a deveni mai bine calificat, va fi mai dificil pentru instanțe să stabilească momentul în care un copil este în măsură să se întrețină singur. Unele dintre aceste forme (de formare continuă) pot fi asigurate, în special, în cazul în care părintele întreținător dispune de mijloace semnificative. În paralel cu aceasta, trebuie luate în considerare interesele copilului, reflectate în capacitățile și în talentele acestuia, astfel încât copilul să poată dobândi competențele adecvate pentru viitorul loc de muncă. Cu toate acestea, este legitim să se pretindă ca aceste competențe să fie valorificate timpuriu, astfel încât să se prevină situațiile în care părinții sunt supuși în mod abuziv obligației de întreținere, pentru simplul motiv că copilul manifestă o aversiune față de muncă (cum ar fi cazul copiilor care își pierd în mod intenționat locul de muncă).

Vârsta limită de 18 ani devine importantă atunci când este privită dintr-o perspectivă procedurală. Până la majoratul copilului, instanța poate iniția din oficiu procedura privind obligația de întreținere; după această vârstă, procedura poate fi inițiată numai la cerere. O acțiune formulată de un copil adult poate fi îndreptată împotriva unuia sau a ambilor părinți și trebuie să menționeze cuantumul pensiei de întreținere solicitate și data de la care trebuie să fie plătită. Instanța trebuie să rămână strict în limitele cererii copilului adult de ajustare a pensiei de întreținere, întrucât astfel de cazuri nu constituie proceduri de îngrijire a copilului în temeiul articolului 111 și următoarele din Codul de procedură civilă necontencioasă.

3 Trebuie să mă adresez unei autorități sau unei instanțe pentru a obține indemnizația de întreținere? Care sunt principalele elemente ale procedurii?

În cazul în care beneficiarul și debitorul nu reușesc să ajungă la un consens, instanța districtuală competentă decide cu privire la obligația de întreținere. Cu excepția cazurilor care implică o obligație de întreținere pe care o au părinții față de copiii lor minori, instanța inițiază procedurile ca urmare a unei acțiuni formulate de către beneficiar (reclamantul) împotriva debitorului (pârâtul). Procedurile privind întreținerea copilului minor pot fi inițiate de instanță din oficiu [articolul 23 din Codul de procedură civilă necontencioasă], deoarece, în aceste cazuri, instanța are obligația de a proteja minorii.

Orice persoană poate introduce o acțiune în instanță în mod autonom, ca parte la o procedură (cu alte cuvinte, dispune de calitate procesuală), în măsura în care are capacitatea să dobândească drepturi și să își asume obligații prin intermediul propriilor acțiuni. Persoanele fizice care nu dispun de calitate procesuală (de exemplu, copiii minori) trebuie să fie reprezentate de tutorele lor legal (articolul 68 din Codul de procedură civilă contencioasă).

În afară de reprezentarea legală, Codul de procedură civilă contencioasă și Codul de procedură civilă necontencioasă fac, de asemenea, o distincție între reprezentarea părților la procedură în temeiul unei procuri și reprezentarea în urma unei hotărâri judecătorești.

Un copil minor nu poate fi reprezentat de niciunul dintre părinți în cauzele privind acte juridice care ar putea determina un conflict între interesele părinților și cele ale copilului minor sau între interesele mai multor copii minori reprezentați de același părinte. În această situație, instanța desemnează un așa-numit tutore *ad litem* pentru a-l reprezenta pe copil în cursul procedurilor sau pentru un anumit act juridic.

4 Cererea poate fi depusă în numele unei rude (în caz afirmativ, până la ce grad) sau al unui copil?

A se vedea răspunsul la întrebarea 3.

5 Dacă intenționez să inițiez o acțiune în justiție, cum pot afla care este instanța competentă?

Competența teritorială este definită la articolul 3 din Codul de procedură civilă necontencioasă. Competența *in rem* este reglementată de articolul 12 din Codul de procedură civilă contencioasă. Instanțele regionale au întotdeauna competență teritorială în primă instanță. În general, este competență instanța în jurisdicția căreia își are reședința pârâtul (adică persoana împotriva căreia este îndreptată acțiunea), cu alte cuvinte se aplică norma de competență teritorială întemeiată pe instanța ordinară din jurisdicția pe raza căreia se află pârâtul. Instanța ordinară competentă în ceea ce privește pârâtul este instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul acestuia sau, în lipsa unui domiciliu, locul de ședere al acestuia. Codul de procedură civilă necontencioasă prevede în mod explicit cazuri speciale în care această normă nu se aplică. **Este competentă să examineze o acțiune privind obligația de întreținere instanța în a cărei jurisdicție își are reședința un copil minor în urma deciziei părinților sau în temeiul unei hotărâri judecătorești ori în a cărei jurisdicție își are reședința copilul din alte motive relevante** [aceasta se numește competență teritorială exclusivă, în conformitate cu articolul 112 alineatul (1) din Codul de procedură civilă necontencioasă].

6 Ca reclamant, trebuie să folosesc un intermediar pentru a iniția o acțiune în justiție (de exemplu, un avocat, o autoritate centrală sau locală etc.)? În caz negativ, ce procedură se aplică?

A se vedea răspunsurile la întrebările 3 și 4.

Un reclamant (beneficiar) care dispune de calitate procesuală poate depune o cerere de sesizare a instanței în mod direct, și anume fără să fie reprezentat, la instanța competentă.

Articolul 127 din Codul de procedură civilă contencioasă stabilește informațiile generale care trebuie să se regăsească într-o cerere de sesizare a instanței: instanța sesizată, persoana care formulează cererea, cazul la care se referă, pretențiile reclamantului și o semnătură.

În afară de informațiile generale, cererea de sesizare a instanței trebuie să furnizeze anumite informații specifice, astfel cum este prevăzut la articolele 25 și 26 din Codul de procedură civilă necontencioasă. O acțiune introductivă privind obligația de întreținere trebuie, de asemenea, să specifice cuantumul pensiei de întreținere solicitate și data de la care trebuie să fie plătită.

Cererile pot fi depuse în scris, fie pe suport de hârtie, fie în format electronic. O cerere electronică depusă fără autorizație în temeiul legislației speciale relevante trebuie, în plus, să fie trimisă pe suport de hârtie sau în format electronic însoțită de autorizația necesară în temeiul legislației speciale relevante. Cererile privind pensia de întreținere se pot face, de asemenea, verbal și pot fi consemnate în procesul-verbal.

Numărul necesar de copii ale unei cereri, inclusiv documentele însoțitoare, trebuie depus astfel încât Curtea să păstreze un exemplar original și fiecare dintre părți să primească un exemplar original, inclusiv documentele însoțitoare, dacă este cazul. În cazul în care o parte nu depune numărul necesar de copii și documente însoțitoare, Curtea face copii pe cheltuiala părții.

7 Trebuie să plătesc taxe judiciare pentru inițierea unei acțiuni în justiție? În caz afirmativ, care este nivelul acestor taxe? Dacă mijloacele mele financiare sunt insuficiente, pot beneficia de asistență juridică pentru a suporta cheltuielile de judecată?

Taxele care trebuie plătite pentru actele sau procedurile individuale efectuate de instanțe sunt reglementate prin Legea Consiliului Național Slovac nr. 71 /1992 privind taxele judiciare și copii ale informațiilor din cazierul judiciar. Taxele sunt percepute prin trimitere la o listă a taxelor judiciare. Legislația respectivă prevede, de asemenea, scutiri de la plata taxelor judiciare, întemeiate pe situația personală sau pe obiectul cauzei.

În ceea ce privește întreținerea, sunt importante următoarele prevederi:

Procedurile referitoare la protecția judiciară a copilului se numără printre cele scutite în temeiul obiectului cauzei. Aceasta înseamnă că procedurile privind pensia de întreținere pentru copiii minori sunt, de asemenea, scutite de la plata taxelor judiciare.

În temeiul criteriului situației personale, beneficiază de scutiri de la plata taxelor judiciare:

reclamantii din procedurile privind acordarea pensiei de întreținere, din procedurile privind majorarea pensiei de întreținere, precum și din procedurile pentru plata penalităților de întârziere aferente pensiei de întreținere și din procedurile pentru recunoașterea sau încuviințarea executării unei decizii străine de acordare a pensiei de întreținere;

mamele necăsătorite în procedurile de solicitare a unei pensii de întreținere și de plată a anumitor cheltuieli legate de sarcină și naștere.

Punctul 8 de pe lista taxelor judiciare prevede în mod explicit taxele pentru procedurile referitoare la obligațiile de întreținere între soți și la pensia alimentară:

Punctul 8	
a) în cazul cererilor privind acordarea pensiei de întreținere între soți, pensiei alimentare și al cererilor privind pensia de întreținere între alte rude, precum și în cazul cererilor de majorare a pensiei de întreținere,	2 % din valoarea cererii, minimum 16,50 EUR
b) în cazul cererilor având ca obiect o diminuare sau anularea pensiei de întreținere între soți, a pensiei alimentare sau a pensiilor de întreținere între alte rude,	2 % din prețul obiectului procedurilor, minimum 16,50 EUR

În cazul în care lista de taxe nu prevede o anumită taxă, iar cauza nu se încadrează nici în categoria situației personale, nici în cea a obiectului cauzei, sunt aplicabile taxele prevăzute la punctul 1 din lista taxelor judiciare:

Punctul 1	
Pentru cererile de sesizare a instanței, cu excepția cazului în care se prevede o anumită taxă,	
a) din valoarea (plata) obiectului procesului sau din valoarea obiectului litigiului	6 %, minimum 16,50 EUR și maximum 16 596,50 EUR, iar în cauzele comerciale maximum 33 193,50 EUR

Instanța poate, în urma unei cereri, să acorde o scutire de la plata taxelor judiciare în cazul în care aceasta este justificată de situația părții (articolul 254 din Codul de procedură civilă contencioasă). Situațiile părților trebuie să fie documentate în vederea deciziei instanței cu privire la cerere.

Mecanismul de acordare a asistenței judiciare și metoda de acordare a acestei asistențe de către Centrul de asistență judiciară persoanelor fizice care, întrucât se află într-o situație dificilă, nu pot utiliza serviciile judiciare pentru a-și exercita și apăra în mod corespunzător drepturile, precum și măsura în care este acordată asistența judiciară sunt reglementate prin Legea nr. 327/2005 privind acordarea de asistență judiciară persoanelor aflate într-o situație dificilă și de modificare a Legii nr. 586/2003 privind profesiile juridice și de modificare a Legii nr. 455/1991 privind tranzacțiile comerciale autorizate (Legea privind tranzacțiile comerciale), astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 8/2005. Legea menționată anterior prevede, de asemenea, criteriile pentru acordarea asistenței judiciare, procedura care trebuie urmată de persoanele fizice și de autoritățile competente în procedurile referitoare la cererile de asistență judiciară, precum și organizarea instituțională a acordării de asistență juridică.

8 Ce tip de indemnizație de întreținere îmi poate acorda instanța? Cum se calculează cuantumul indemnizației de întreținere? Se poate modifica hotărârea instanței în cazul în care intervin schimbări privind costurile legate de trai sau circumstanțele familiale? În caz afirmativ, în ce mod se poate modifica hotărârea instanței (de exemplu, există un sistem automat de indexare)?

În Slovacia, legea nu precizează o sumă specifică pentru pensia de întreținere.

În materie de dreptul familiei, instanțele trebuie să ia întotdeauna în considerare fiecare caz în mod individual, în funcție de împrejurările specifice și, prin urmare, legea nu precizează un anumit cuantum al pensiei de întreținere. Într-adevăr, în materie de dreptul familiei, mai mult decât în orice alt domeniu, o lege nu poate include în mod clar și explicit întreaga diversitate a vieții.

În conformitate cu articolul 75 alineatul (1) din Legea familiei, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere, instanța ia în considerare **nevoile legitime ale beneficiarului**, precum și **capacitățile, posibilitățile și situația financiară ale debitorului**. Instanța ia în considerare, de asemenea, capacitățile, posibilitățile și situația financiară ale debitorului în cazurile în care, fără un motiv obiectiv, debitorul renunță la un loc de muncă decent sau la o poziție bună ori renunță la o sursă constantă de venit; aceasta ia, de asemenea, în considerare orice riscuri financiare nerezonabile asumate de debitor.

În ceea ce privește întreținerea părinte-copil, ambii părinți trebuie să contribuie la întreținerea copiilor lor în conformitate cu capacitățile, cu posibilitățile și cu situația lor financiară. Un copil are dreptul să beneficieze de nivelul de trai al părintelui. La stabilirea cuantumului pensiei de întreținere care trebuie plătită, instanța ia în considerare ce părinte are grijă personal de copil și în ce măsură. În cazul în care părinții dețin custodia comună a copilului minor, instanța ia, de asemenea, în considerare timpul de ședere cu fiecare părinte la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere sau, alternativ, instanța poate decide că, atât timp cât copilul locuiește alternativ cu ambii părinți, nu se acordă pensie de întreținere.

Articolul 62 alineatul (3) din Legea familiei stabilește o **pensie minimă de întreținere** (în prezent, 27,13 EUR): *Indiferent de capacități, de posibilități și de situația financiară, fiecare părinte este obligat să îndeplinească obligația minimă de întreținere, care reprezintă 30 % din minimumul de subzistență pentru un copil minor aflat în întreținere sau pentru un copil aflat în întreținere, astfel cum prevede legislația relevantă.*

În temeiul articolului 78 din Legea familiei, **măsurile și hotărârile judecătorești referitoare la cererile privind pensia de întreținere pot fi revizuite dacă împrejurările se schimbă**. Cu excepția pensiei de întreținere pentru copilul minor [în conformitate cu articolul 121 din Codul de procedură civilă necontencioasă], deciziile de acordare a pensiei de întreținere pot fi modificate sau anulate numai la cerere. În cazul în care pensia de întreținere pentru un copil minor este anulată sau diminuată retroactiv pentru o anumită perioadă din trecut, sumele cheltuite nu sunt restituite. În cazul în care împrejurările se schimbă, costul vieții este întotdeauna luat în considerare.

9 În ce mod și cui se plătește indemnizația de întreținere?

În general, pensia de întreținere este plătită de partea responsabilă (debitorul) beneficiarului (creditorul).

În conformitate cu articolul 76 din Legea familiei, pensiile de întreținere trebuie plătite în mod regulat și recurent, sumele fiind datorate cu o lună în avans. Cererile reciproce pot fi compensate cu pensia de întreținere numai în cazul în care se ajunge la un acord în acest sens. Cererile care implică pensii de întreținere pentru copiii minori nu pot fi compensate. În cazul în care debitorul se află în întârziere cu plata unei pensii de întreținere impusă de instanță, beneficiarul are dreptul să pretindă plata unor majorări de întârziere pentru suma restantă, în conformitate cu dispozițiile de drept civil. Orice plată efectuată cu titlu de pensie de întreținere este alocată în primul rând principalului, iar apoi, după ce principalul este acoperit în totalitate, este alocată majorărilor de întârziere.

În ceea ce privește pensiile de întreținere pentru copiii minori, instanțele au stabilit printr-o jurisprudență constantă că părintele care nu are custodia copilului trebuie să plătească pensie de întreținere părintelui care are grijă personal de copil, până la o dată fixă în fiecare lună.

10 Dacă persoana vizată (debitorul) nu plătește de bună voie indemnizația de întreținere, ce măsuri pot fi luate pentru a-l determina să plătească?

Pentru obținerea, prin executare silită, a pensiei de întreținere se recurge la executorii judecătorești. Procedura de executare este deschisă în urma depunerii unei cereri de executare silită. Procedura este reglementată prin Legea nr. 233/1995 a Consiliului Național al Republicii Slovace privind executorii judecătorești și activitățile de confiscare (Legea privind procedurile de executare) și de modificare a anumitor legi, astfel cum a fost modificată. Cel mai adesea, sumele datorate pentru întreținere sunt recuperate prin poprire pe salariu sau pe alte venituri ale debitorului. În cazul în care este încuviințat un titlu executoriu care impune obligația de a se plăti o sumă, sunt disponibile opțiuni suplimentare în afară de poprire asupra salariului sau asupra altor venituri pentru recuperarea pensiilor de întreținere restante: terțul poprit, vânzarea de bunuri mobile, vânzarea de titluri de valoare, vânzarea de bunuri imobile, vânzarea unei afaceri sau o ordonanță de suspendare a permisului de conducere. Această din urmă opțiune este deosebit de importantă în contextul recuperării pensiei de întreținere. Executorul judecătoresc poate dispune suspendarea permisului de conducere al oricărei persoane care nu se conformează unei hotărâri judecătorești de acordare a unei pensii de întreținere. Executorul judecătoresc furnizează, de asemenea, titluri executorii în vederea suspendării permisului de conducere organului de poliție competent. Odată ce motivele de executare silită au încetat, executorul judecătoresc emite imediat un ordin de ridicare a suspendării permisului de conducere.

11 Vă rugăm să descrieți pe scurt eventualele limite ale procesului de executare, în special eventualele norme legate de protecția debitorilor și termenele de prescripție sau de decădere care se aplică în sistemul juridic din țara dumneavoastră

Articolul 77 din Legea familiei prevede că nu există niciun termen de prescripție pentru recuperarea creanțelor aferente pensiei de întreținere. Cu toate acestea, pensia de întreținere poate fi acordată doar de la data la care sunt inițiate procedurile judiciare. Pensia pentru întreținerea copilului minor poate fi acordată retroactiv pentru o perioadă de cel mult trei ani de la data la care au fost inițiate procedurile, însă trebuie să existe motive care merită o atenție specială. Dreptul la diverse plăți periodice de întreținere face obiectul unor termene de prescripție.

Articolul 101 din Codul civil (Legea nr. 40/1964) stabilește termenele de prescripție după cum urmează:

(1) *În cazul în care dreptul la plata unei sume a fost acordat printr-o hotărâre definitivă a unei instanțe sau a unui alt organism, acesta se stinge în termen de zece ani de la data la care a fost prevăzut să fie respectat. În cazul în care dreptul la plata unei sume a fost recunoscut în scris de către debitor în ceea ce privește motivele și suma în cauză, acesta se stinge în termen de zece ani de la data la care s-a primit confirmarea; dacă în confirmare s-a specificat un termen de conformare, termenul de prescripție începe să curgă de la data expirării termenului de conformare.*

(2) Același termen de prescripție se aplică și tranșelor individuale în care este împărțită o plată prin decizie sau prin recunoaștere; termenul de prescripție pentru plățile individuale curge de la data la care devin exigibile. În cazul în care suma integrală a datoriei devine exigibilă ca urmare a neefectuării unei plăți, termenul de prescripție de zece ani curge de la data la care nu s-a efectuat plata respectivă.

(3) *Termenul de prescripție pentru dobânzi și plățile recurente este de trei ani; cu toate acestea, în cazul drepturilor pecuniare stabilite printr-o hotărâre definitivă sau recunoscute în scris, acest termen de prescripție se aplică numai dobânzilor și plăților recurente care au devenit exigibile după ce hotărârea a devenit definitivă sau după recunoașterea drepturilor în cauză.*

12 Există un organism sau o autoritate care mă poate sprijini în încercarea de a obține indemnizație de întreținere?

Nu există o autoritate specială desemnată să ofere „asistență” sau să ajute la recuperarea pensiei de întreținere în cauzele naționale.

În cauzele care implică o țară străină, Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor (*Centrum pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže*) poate oferi asistență. Centrul ajută la recuperarea pensiei de întreținere în cazurile în care persoana obligată la plata unei pensii de întreținere pentru un copil locuiește în străinătate, în timp ce beneficiarul locuiește în Slovacia sau invers, mai exact dacă beneficiarul locuiește în străinătate și trebuie să recupereze pensia de întreținere de la un debitor a cărui reședință obișnuită este în Slovacia.

13 Este posibil ca anumite organizații (publice sau private) să facă plăți în parte sau în totalitate în locul debitorului obligației de întreținere?

Legea nr. 201/2008 privind pensia de întreținere de substituție și de modificare a Legii nr. 36/2005 privind familia și de modificare a anumitor legi, în sensul Deciziei nr. 615/2006 a Curții Constituționale din Republica Slovacia (*Ústavný súd*), prevede un mecanism prin care pensia de întreținere de substituție poate fi plătită beneficiarilor de către stat (Oficiul pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și familie – *úrad práce, sociálnych vecí a rodiny*). Pensia de întreținere de substituție contribuie la întreținerea unui copil în cazul în care debitorul nu plătește în conformitate cu o hotărâre judecătorească definitivă sau cu o măsură aprobată de instanță.

14 În cazul în care locuiesc în acest stat membru, iar debitorul își are reședința în altă țară:

14.1 Pot beneficia de asistența unei autorități sau a unei organizații private în acest stat membru?

Da.

14.2 În caz afirmativ, ce autoritate sau ce organizație privată poate fi contactată?

Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor a fost creat de către Ministerul Muncii, Afacerilor Sociale și Familiei, care îl administrează în mod direct ca pe o organizație finanțată de stat care asigură protecție juridică pentru copii și tineri atunci când este implicată o țară străină. Centrul acoperă întregul teritoriu al Slovaciei și a devenit operațional la 1 februarie 1993.

În temeiul Legii nr. 195/1998 privind asistența socială, astfel cum a fost modificată, Centrul a fost clasificat drept o autoritate guvernamentală de asistență socială începând de la 1 iulie 1998.

Coordonate de contact/adresă:

Špitálska 8, P. O. Box 814 99, 57 Bratislava,

E-mail: cipc@cipc.gov.sk, info@cipc.gov.sk,

Tel.: +421 2 2046 3208, +421 2 2046 3248,

Fax: + 421 2 2046 3258, linia telefonică nonstop (numai urgențe) + 421 915 405 954.

În Republica Slovacă, Centrul este o autoritate centrală în temeiul Regulamentului (CE) nr. 4/2009 al Consiliului din 18 decembrie 2008 privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere („Regulamentul privind obligațiile de întreținere”) și în temeiul Convenției de la Haga din 2007 privind recuperarea internațională a pensiei alimentare și a altor forme de întreținere familială.

15 În cazul în care locuiesc în altă țară, iar debitorul locuiește în acest stat membru:

15.1 Pot să adresez o cerere în mod direct unei astfel de autorități sau organizații private în acest stat membru?

Nu puteți adresa în mod direct Centrului solicitări din străinătate. O persoană care urmărește să obțină plata unei pensii de întreținere și care are reședința în altă țară trebuie să contacteze autoritățile competente din țara respectivă, care trimit ulterior cererea la Centrul slovac.

15.2 În caz afirmativ, cum pot contacta această autoritate sau această organizație privată și ce tip de asistență îmi poate fi acordată?

16 Aplică acest stat membru Protocolul de la Haga din 2007?

Republica Slovacă are obligații în temeiul Protocolului de la Haga din 23 noiembrie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor de întreținere.

17 În caz negativ, care este legea aplicabilă obligațiilor de întreținere în temeiul normelor sale de drept internațional privat? Care sunt normele de drept internațional privat aplicabile?

18 Care sunt normele în materie de acces la justiție în cazurile transfrontaliere în interiorul UE, având în vedere structura capitolului V din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

În cauzele transfrontaliere privind obligații de întreținere, acordarea de asistență judiciară depinde de aplicarea articolului 44 alineatul (3) din Regulamentul privind obligațiile de întreținere. Autoritatea centrală pentru Slovacia este **Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor**. Acesta prestează servicii în mod gratuit, permițând părților la procedura obișnuită prin care se stabilesc sau se modifică obligațiile de întreținere în Slovacia să acționeze fără a avea nevoie de asistență juridică.

În cazul în care procedurile nu se pot desfășura fără asistență judiciară, aceasta se acordă gratuit persoanelor cu vârsta sub 21 ani, în conformitate cu articolul 46 din regulament. Asistența juridică este acordată de **Centrul de asistență juridică** în conformitate cu Legea nr. 327/2005 care reglementează acordarea de asistență juridică persoanelor cu nevoi financiare (Legea privind asistența juridică), astfel cum a fost modificată.

În cazul în care nu se aplică articolul 46 din regulament, în temeiul Legii privind asistența juridică se acordă asistență juridică gratuită solicitanților care îndeplinesc criteriile prevăzute în legea respectivă.

Solicitanții care nu îndeplinesc criteriile menționate trebuie să plătească taxele judiciare în conformitate cu Legea nr. 71/1992 privind taxele judiciare și onorariile pentru extrasele din registrul penal. Procedurile cauzelor care implică obligația de întreținere reciprocă între părinți și copii sunt scutite de taxele judiciare prevăzute în legea menționată. Solicitanții din cadrul procedurilor în care pensia de întreținere urmează să fie stabilită sau majorată sunt, de asemenea, scutiți personal de la plata taxelor judiciare. În plus, părțile la procedură suportă propriile cheltuieli de judecată și pe cele ale reprezentanților lor. Costurile partajate sunt plătite de părți proporțional cu implicarea lor în cauză și în procedură. În cazul cererii unei pensii de întreținere pentru un adult, instanța îi acordă solicitantului câștigător costurile necesare pentru executarea sau protejarea corespunzătoare a dreptului împotriva părții care pierde.

19 Care sunt măsurile adoptate de acest stat membru pentru asigurarea funcționării activităților menționate la articolul 51 din Regulamentul privind obligațiile de întreținere?

Autoritatea centrală în sensul definiției de la articolul 49 alineatul (1) din Regulamentul privind obligațiile de întreținere este Centrul pentru protecția juridică internațională a copiilor și a tinerilor, care a fost înființat la 1 februarie 1993. Având în vedere că Centrul funcționează deja ca autoritate de transmitere și autoritate destinatară pentru recuperarea pensiei de întreținere în temeiul acordurilor internaționale (în special, al Convenției privind obținerea pensiei de întreținere în străinătate din 20 iunie 1956) anterior Regulamentului privind obligațiile de întreținere, nu au fost necesare măsuri speciale pentru sarcinile autorității centrale prevăzute la articolul 51 din regulamentul respectiv. La momentul intrării în vigoare a Regulamentului privind obligațiile de întreținere, Centrul a trebuit să efectueze numai anumite modificări organizaționale minore în ceea ce privește personalul.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.